

אָגַתָּה מִלְבָּבָן אֶלְבָּבָן

הקריאה שהדודה במלוא עצמה
 מפי משה רבינו עליו השלום
מי לה' אליו
 היא זו שיצאה מפי מרנן ורבנן
 גדולי ומאררי הדור שליט"א

נשות ישראל הקשרות
 אלו שלא נכשלו אז בעגל הזהב
 צועדות בגאון ובתעצומות נפש
 ומציאות
 את גיעולי העבודה זרה מרשותם

אשר העם שלו ככח!

א.

זהו יהודים בעקבות הסורה

הריגשות מעורבים ...
בין תוגה ועצב להל והודאה

מצד אחד - מי מיללומי פיל
שኒיכשל בכוואת
לייהנות מתקרובת עבודה זרה!!!
ועוד למן זאת במיטב כספיו

מאידך - מי האמין שאנו ניחוננו
בתעצומות נפש וגבורה עילאית
להחלטת בבת אחת
עד כאן!!!

החזינו עטרת הצניעות על ראשינו
וניצלו מכאן ואילך מאיסורים חמורים

אין זה אלא רוח טהרה ממוקום
להכנה רבתית לקראת הייעוד המקווה
ומלאה הארץ דעה את השם!!!

המִלְפָאַט

בלכתי ברחוב עם כיסוי ראש כהלה
 בהרגשה נפלאה של "אִידִישׁעַ מַאֲמָעַ"
 כפי שאנו מתראים לעצמינו
 דמותם של האמהות הקדשות

פגשתי בשכני משכבר הימים
 המילים כאילו עתקו מפה:
 אשריך!!! אשריך!!!
 שזכית להקריב קרבן לשם

הבטתי בה בזוג עיניים תמהות?
 אשריך?!?! הרוי זהה חותמי בעולמי!!!
 אדרבה, אני מרגישה
 רגשי כבוד והערכתה לפיך,
 שלא נכשלת מעולם
 בעוון החמור הזה.

דָּאַעַ שְׁלֵל הַתְּבֻונָה

חזרתי לביתי בסערה נפש
 הרגשתי צורך להתעמק בהתבוננות
 מה קרה ???
 איך זה שבבו לנו לקיים מצוות כיסוי הראש
 נכשלנו בצורה מבישה כזאת.

לנגד עיני עברו רגעי ההוד במעגל השנה,
 הנה כולם אצים לביהכנ"ס לתפילהת כל נdryי,
 ההרגשה נפלאה, הקדושה מרחפת באוויר,
 אני עומדת בעוזרת הנשים מול ארון הקודש
 המזרור פתוח לפני, הדמעות זולגות בשצף,
 מבקשת ומתהננת סלח נא לעון העם הזה!!!
 ומצרפת בקשות לנחת יהודית וכו' וכו'.

ומה אני חבושה לראשי???
 תקרובת עבודה זורה!!!
 וכך בהדלקת נרות שבת, בליל הסדר,
 בחגים ומועדים, וכך הובלתי את בתاي לחופה!
 כך ציפיתי שהקב"ה יקבל את תפילותיי!!!
מצמרר!!! חלה אחותני!!!

דָּבָר מִשְׁמָרֶת

בתוך כך הגיע לאוזני
 דבריו של אחד מגודלי הדור שליט"א,
 שהעיר לבנותיו:
 רמזו לכם מן השמים
 שלא הייתם צריכים לשנות
 ממנהג אמותינו הקדשות מדור דור!

לנגד עיני הופיעו
 דברי רביינו יונה בשערי תשובה
 שתכלית התקון צריך להיות
 ברייחוק מהחטא עצמו.

באותו רגע החלטתי:
 תשובה המשקל!
הריini נשארת עם עטרת הצניעות
במטפחת כשרה לחלווטין
כרצון ה' וכמנהג אמותינו.

אפשר גם אחרת

ההחלטה נסכה بي
 רוגע ושלות נפש
 אפילו אם הביצוע כרוד בקשיים
 הבא ליתר מסיעין לו!

אחרי שעשינו את הצעד הנכון,
 רבבות אף נשים חשבו מטפחות
 ראיינו שאפשר גם אחרת!!!

החן היהודי, הרגשה הנחדרת,
 התחשוה של קירבת אלקים,
 המסר לצאנו ולתלמידינו,
 אלו הם הפירות שבעולם הזה
 והקרן קיימת לעולם הבא.

אַכְהָנָן בְּשִׁיעָה זֶה

בהרהור שני
 עלה בדעת רעיון נוסף
 חן בטוחני שנשים רבות
 מוחפשים פורקן ללבטיהם,

הבה ואשתף אותו
 ברגשותי ובקבלותי,
 ואהיה לפה
 לאלפי רבבות בנות ישראל.

מי יתן ועל ידי כך אַזְפָּה גם אותו
 והיה זה שכרי.

על כן באתי באגרת קצרה זו.

אחד מיני אלפיים

מתוך מכתב הגר"מ קארפ שליט"א
שהיה למאה עני

מן הגרי"ש אלישיב שליט"א

...ובודאי יש להתעורר על מה באה שאלת חמורה
כזו לפתחינו [עבודה זורה]. אין ספק כי כל מי אשר
يיחשוב ויעורר לבו על עניין דבר נורא זה, יתנו אל
לבו כי מן השמים מעוררים אותנו לשוב ולהחזיר
בדרכי אמותינו הצנויות אשר לא היה זה מנת
חלוקת לילך עם פאות שכל מטרתן להרים
ולהראות שאין מצות התורה של כסוי השער
מתקימת, ולפרוץ גדרו של עולם בجرائم
הסתכלות והרהור עבירה, אלא הלכו בכיסוי ראש
אשר היה ניכר לכל שמצוות כסוי הראש מתקימת,
**ובודאי שכעת היא שעת הכהן
לכسوת את הראש כמצוות התורה
כפשותה ולא שום הערמה.**

בנות ישראל! חיזקו ואמצו, אחزو בಗאות
בקיום מצות השיעית כפשותה וכמאמרה,
אין ספק שזכות המצויה הגדולה זו תעמוד
לזכות לבנים גדולי תורה ותלמידי חכמים,
כמבואר בזוה"ק, וכאשר בזכות נשים
מצוחה זו שעל ידה יגאלו ישראל במהרה
גאולה שלימה בבייאת משיח צדקנו בב"א.